

Ministerrådet, som de gør, og er dette forhold i bekræftende fald ikke en væsentlig hindring for, at regeringen kan varetage danske interesser på betryggende vis?»

Begrundelse

I forbindelse med fastlæggelse af fælles holdning til sødestofdirektivet stemte Tyskland og Sverige imod direktivet. Den 21. juni 1996 bad spørgeren ministeren om at oplyse, med hvilken begrundelse de to lande stemte imod direktivet. Af svaret fremgår, at de to lande ikke har afgivet en stemmeforklaring. Spørgeren kan kun læse svaret således, at regeringen og dens forhandlere er helt uvidende om andre EU-landes positioner og argumenter, når disse lande ikke afgiver en stemmeforklaring. Da forhandlingerne om et direktiv må formodes at finde sted forud for selve afstemningen, virker det ikke betryggende, at regeringen og dens forhandlere ikke sætter sig ind i andre EU-landes positioner. Spørgeren vil derfor opfordre regeringen til at udvikle og forbedre sin forhandlingsindsats, så man forud for afstemninger i Ministerrådet sætter sig ind i de andre landes synspunkter.

Alternativt kan ministerens svar læses på den måde, at ministeren udmærket kendte Tysklands og Sveriges begrundelser for at stemme imod direktivet, men at minsteren ikke mener, at der er grund til at orientere Folketinget om disse begrundelser – endog ikke på direkte forespørgsel. Hvis dette er tilfældet, opfordres ministeren til at revurdere sin indstilling til Folketinget og på denne yderligere forespørgsel fremsende svaret på det stillede spørgsmål.

Svar (9/10 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Med spørgsmål nr. S 2678 af 21. juni 1996 udbad spørgeren sig Tysklands og Sveriges begrundelse for at stemme imod sødestofdirektivet på Rådsmødet den 28. maj 1996.

Tyskland og Sverige har ikke afgivet en stemmeforklaringer med offentliggørelse af begrundelser for deres stemmeafgivning.

Regeringen har naturligvis kendskab til andre landes synspunkter og holdninger fra forhandlinger i Rådet. Regeringen kan dog ikke umiddelbart videregive indholdet af Rådets forhand-

linger, da disse er fortrolige, jf. Rådets forretningsorden, artikel 5, stk. 1.

På Rådsmødet blev der fastlagt fælles holdning. Sagen skal derfor drøftes i Rådet igen med henblik på endelig vedtagelse.

Jeg vil i den forbindelse være særligt opmærksom på, at regeringen ved sagens næste forelæggelse for Folketingets Europaudvalg, i fortrolighed orienterer udvalget om andre landes holdninger og synspunkter, herunder specielt Sveriges og Tysklands.

Spm. nr. S 63

Til sundhedsministeren (1/10 96) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Har det udelukkende været et ønske om at opprioritere geriatrien i Hovedstadens Sygehusfællesskab (HS), der har ført til forslaget om lukning af hver fjerde døgn seng på Sundby og Bispebjerg Hospitaler, eller har lokale sparemål og personalemangel været en medvirkende årsag?«

Begrundelse

Den 16. september d.å. (jf. spørgsmål nr. S 3698) bad spørgeren ministeren redegøre for det paradoks, at HS på samme tid som de påstår, at de opprioriterer geriatrien (jf. Sygehusplan 2000), nedlægger hver fjerde døgnplads på Sundby og Bispebjerg Hospitaler samt starter lukning af Kommunehospitalet.

Ministeren understreger i sit svar af den 23. september d.å., at erstatningen af heldøgnspladser ikke vil indebære en forringelse af tilbudet til de ældre, snarere tværtimod. Alligevel undrer spørgeren sig, da spørgeren er vidende om, at der f.eks. for Bispebjerg Hospitals vedkommen- de er tale om, at konverteringen af døgnpladser skyldes personalemangel og et sparekrav på 5 mio. kr. og altså ikke et ønske om at opkvalificere geriatrien.